

Οι πάγοι της Αρκτικής επανακάμπτουν, αλλά οι γεωγραφικοί πόλοι μετατοπίζονται

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Επανακάμπτουν οι πάγοι της Αρκτικής το 2013 σύμφωνα με δορυφορικές παρατηρήσεις του Cryosat της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Διαστήματος (ESA) με τους επιστήμονες να εμφανίζονται επιφυλακτικοί ως προς τη διατήρηση της τάσης.

Τα στοιχεία του Cryosat έδειξαν ότι στο τέλος του καλοκαιριού ο όγκος των πάγων της Αρκτικής ανήλθε σε 9.000 κυβικά χιλιόμετρα, 50% υψηλότερος από τον αντίστοιχο όγκο στα τέλη του 2012 όταν και έφτασε στο ιστορικό χαμηλό των 6.000 κυβικών χιλιομέτρων.

Πρόκειται για μια από τις ελάχιστες φορές που καταγράφεται αύξηση της επιφάνειας και του όγκου των πάγων σε μια περιοχή όπου στις αρχές της δεκαετίας του 1980 οι πάγοι έφταναν τα 20.000 κυβικά χιλιόμετρα.

Η διατήρηση των πάγων της Αρκτικής είναι ιδιαίτερως αισθητή στο Καναδικό Αρχιπέλαγος και στη Βόρεια Γροιλανδία όπου έχουν παραμείνει πάγοι ηλικίας δύο-τριών ετών.

Φέτος το καλοκαίρι, η αλλαγή στην κατεύθυνση των ανέμων και οι χαμηλότερες θερμοκρασίες συνέβαλαν στη διατήρηση των ετήσιων πάγων σε αντίθεση με πέρυσι που παγωμένα στρώματα μετανάστευσαν σε περιοχές της Αλάσκα και της Σιβηρίας όπου έλιωσαν.

—Μετατοπίζονται οι πόλοι λόγω Κλιματικής Αλλαγής

Διαφορετική έρευνα αναφέρει ότι οι γεωγραφικοί πόλοι της Γης μετατοπίζονται σταδιακά εξαιτίας του λιώσιματος των πάγων της Γης.

Το φαινόμενο αυτό μετατοπίζει ελαφρώς τον άξονα περιστροφής της Γης, λόγω της αλλαγής στην κατανομή της μάζας του πλανήτη μας, αναφέρουν ερευνητές του πανεπιστημίου του Τέξας με επικεφαλής τον Τζιανλί Τσεν.

Οι επιστήμονες εξηγούν εν μέρει την αργή μετακίνηση του άξονα περιστροφής της Γης επί τη βάση δύο διαφορετικών παραγόντων: του γεγονότος ότι η Γη δεν είναι απολύτως άκαμπτη και του γεγονότος ότι ο πλανήτης μας περιφέρεται σε ετήσια βάση γύρω από τον Ήλιο. Παρόλα αυτά, ένα μέρος της μετακίνησης του άξονα παραμένει ανεξήγητο.

Αυτή η αργή μετακίνηση οφείλεται επίσης στην μεταβολή της κατανομής της μάζας της Γης, καθώς ο γήινος φλοιός αργά αλλά σταθερά ανασηκώνεται συνεχώς μετά το τέλος της τελευταίας εποχής των πάγων, όταν το μεγαλύτερο μέρος τους έλιωσε κι έτσι απάλλαξε την επιφάνεια του πλανήτη από το βάρος τους.

Από τότε που άρχισαν οι πρώτες μετρήσεις το 1899, υπολογίζεται ότι ο γεωγραφικός Βόρειος Πόλος μετακινείται προς τα νότια με μέσο ρυθμό δέκα εκατοστών το χρόνο, κατά μήκος της γραμμής του γεωγραφικού μήκους που βρίσκεται 70 μοίρες δυτικά και η οποία διέρχεται από τον ανατολικό Καναδά.

Όμως, σύμφωνα με τη νέα αμερικανική μελέτη, το 2005 υπήρξε μια ξαφνική και απρόσμενη μεταβολή, καθώς ο γεωγραφικός Βόρειος Πόλος άρχισε να μετακινείται προς τα ανατολικά πλέον και ήδη από τότε μέχρι σήμερα έχει διανύσει συνολικά 1,2 μέτρα περίπου. Η μετακίνηση προς ανατολάς οφείλεται στη μαζική απομείωση των πάγων της Γροιλανδίας, όπου τα τελευταία χρόνια λιώνουν 250 γιγατόνοι πάγου ετησίως και δευτερευόντως της Ανταρκτικής όπου χάνονται 180 γιγατόνοι πάγου ετησίως και των ορεινών παγετώνων (194 γιγατόνοι).

Οι παρατηρήσεις βασίστηκαν σε στοιχεία από τον περιβαλλοντικό δορυφόρο GRACE της NASA, που παρακολουθεί τις διαχρονικές διακυμάνσεις στο γήινο βαρυτικό πεδίο.

Η ανακάλυψη σημαίνει πως πιθανώς είναι δυνατό να παρακολουθεί κανείς την εξέλιξη της κλιματικής αλλαγής παγκοσμίως, μέσω καταγραφής της θέσης του Βορείου Πόλου, εκτός από τη στάθμη των ωκεανών.

Και οι δύο μελέτες παρουσιάστηκαν στην φθινοπωρινή συνάντηση της Αμερικανικής Γεωφυσικής Ένωσης (AGU) που λαμβάνει χώρα στο Σαν Φρανσίσκο.

Πηγή: [econews](#)